

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6S/12/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8017200134
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8017200134.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a sudcov JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v právnej veci žalobcu B. F. I., trvale bytom D., K. I. E. XX, proti žalovanému Centru právnej pomoci, Kancelária Prešov, Slovenská 40, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 25. januára 2017 sp.zn. 1N 1021/17-KaPO, R.z. 5588/2017, na základe správnej žaloby takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a .**

Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhodnutím zo dňa 25.01.2017 sp.zn. 1N 1021/17-KaPO, R.z. 5588/2017 žalovaný ako príslušný správny orgán podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“) rozhodol tak, že nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi v právnej veci o zaplatenie 3.215,62 eur s príslušenstvom, a to vo veci podania dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/88/201 -211 zo dňa 29.09.2016 a zastupovania žalobcu (žiadateľa) v dovolacom konaní. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/88/2016-211 zo dňa 29.09.2016 nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, alebo uznesením, ktorým sa konanie končí. Teda v zmysle § 420 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) nie je dovolanie voči tomuto rozhodnutiu prípustné. Poukázal, že podľa § 154 CSP žiadateľ má stále právo navrhnúť vykonanie znaleckého dokazovania, resp. iného dôkazu, ako prostriedok procesnej obrany, a to až do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Z týchto dôvodov nie je účelné a hospodárne ani poskytnúť právnu pomoc žiadateľovi vo veci, s ktorou sa na žalovaného obrátil. V tejto veci nebola z vyššie uvedených dôvodov vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žiadateľ nesplnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pri priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci.

2. Včas podanou žalobou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného zo dňa 25.01.2017. Argumentoval, že pre účelnosť, hospodárnosť a efektívnosť celého konania vedeného pod sp.zn. 15C/120/2014 je priam nevyhnutné odstrániť neúčelné dokazovanie, ktoré nemá oporu v odbornosti a logike. To je ako pri dopravnej nehode si pozvať znalca z odboru účtovníctva. V tomto prípade je spôsobilý vykonať jedine znalec z odboru stavebníctva a energetiky. Nevie si vysvetliť, prečo žalovaný

mu do dnešného dňa nepridelil odbornú pomoc advokáta na celé konanie, ktorým by sa odstránilo zbytočné zaťažovanie krajského správneho súdu. Chce len odbornú pomoc advokáta v konaní pod sp.zn. 15C/120/2014.

3. Správny súd uznesením sp.zn. 6S/12/2017-16 zo dňa 04.04.2017 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od jeho doručenia doplnil žalobu spôsobom, ktorý bol špecifikovaný pod bodmi 1. Až 4. tohto uznesenia. Písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 09.05.2017 žalobca doplnil svoju žalobu zo dňa 06.03.2017 tak, že žiada o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného vedeného pod sp.zn. 1N 1021/17-KaPO, R.z. 5588/2017. Uviedol, že ide o správnu žalobu, a že rozhodnutie žalovaného mu bolo doručené Slovenskou poštou dňa 20.02.2017. Nezákonosť rozhodnutia žalovaného vidí v tom, že žalovaný nesprávne aplikoval § 177 Správneho súdneho poriadku, ignoruje § 53 a § 54 Správneho poriadku a keďže podľa zákona fyzická osoba musí byť zastúpená pri dovolaní advokátom v konaní žalovaného dochádza k porušeniu Európskeho dohovoru o ľudských právach, Ústavy SR, ktoré sú garantom pre rovnocenné postavenie účastníkov a spravodlivý súdny proces. Trval na odbornej pomoci advokáta v celom konaní pod sp.zn. 15C/120/2014.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v preskúmanom rozhodnutí. Navrhol, aby súd správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. Uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6S/12/2017-39 zo dňa 03.01.2018 priznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.01.2018.

6. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

7. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

8. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

9. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

10. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

11. Predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného, ktorým žalovaný v zmysle § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. rozhodol tak, že nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci vo veci podania dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/88/2016-211 zo dňa 29.09.2016 a jeho zastupovania v dovolacom konaní.

12. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z.z., tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“).

13. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z., fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti ak

a/ jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom

b/ nejde o zrejmú bezúspešnosť sporu a

c/ hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

14. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z., podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa ods. 1 písm. a/ a /b musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

15. Podľa § 6a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z., ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20 % trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c) tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

16. Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z.z., pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

17. Podľa § 419 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „CSP“) proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

18. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Podľa § 421 CSP ods. 1, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky
a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

20. Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

21. Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

22. Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

23. Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

24. Podľa § 447 písm. c/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

25. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z., na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (Správny poriadok).

26. Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Správne orgány dbajú na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných a podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

27. Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

28. Podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

29. Na základe vyššie citovaných ustanovení správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, vypočul žalobcu, konal a rozhodol s poukazom na § 114 SSP v neprítomnosti povereného zástupcu žalovaného, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil podaním zo dňa 13.03.2018 a súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

30. Správny súd posudzoval zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného keď nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci vo veci podania odvolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/88/2016-211 zo dňa 29.09.2016 a jeho zastupovania v dovolacom konaní. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/88/2016-211 zo dňa 29.09.2016 bolo vydané v právnej veci žalobcu: Bytové družstvo Prešov, so sídlom Bajkalská 32, Prešov proti žiadateľovi - žalobcovi (ako žalovanému) o zaplatenie 3.216,62 eur s príslušenstvom. Týmto rozhodnutím sa rozhodlo o odvolaní žiadateľa (žalobcu) proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 15C/120/2014-166 zo dňa 14.12.2015, ktorým súd okrem iného ustanovil do konania znalca z odboru: Ekológia a manažment z odvetvia: Účtovníctvo a daňovníctvo a Kontroling a zároveň uložil žiadateľovi zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 500,- eur na účet Okresného súdu Prešov, a to tak, že odvolací súd vo výroku I. predmetného uznesenia zrušil uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 15C/120/2014-166 zo dňa 14.12.2015 vo výroku o povinnosti žiadateľa ako žalovaného zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania a v tomto rozsahu vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, vo výroku II. v prevyšujúcej časti odvolanie žiadateľa zamietol (ďalej len „rozhodnutie odvolacieho súdu“).

31. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí argumentoval, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, avšak je prípustné len proti meritorným rozhodnutiam (rozsudkom vo veci samej) a z nemeritorných rozhodnutí len proti rozhodnutiam, ktorým sa konanie končí. Oproti predchádzajúcej právnej úprave upravenej zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) ide o zmenu v právnej úprave, ktorej dôvodom je dôsledné uplatňovanie princípu mimoriadnosti uplatňovania tohto opravného prostriedku. Dovolanie má predovšetkým slúžiť na odstránenie zmatocnosti a nesprávneho právneho posúdenia veci. Z účelu dovolania tiež vyplýva, že nie každému účastníkovi prislúcha právo podať dovolanie. Toto právo nie je dané tomu účastníkovi, v neprospech ktorého rozhodnutie odvolacieho súdu nevyznelo a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý na svojich právach, teda tomu účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech.

32. Správny súd poukazuje, že z uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/88/2016-211 vyplýva, že žiadateľ voči výroku I., ktorým krajský súd zrušil uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 15C/120/2014-166 zo dňa 14.12.2015 vo výroku I. o povinnosti žiadateľa ako žalovaného zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania a v tomto rozsahu vec vrátil na ďalšie konanie, nie je žalobca oprávnený podať dovolanie, nakoľko rozhodnutie v tejto časti nebolo vydané v neprospech žalobcu. Čo sa týka výroku II. rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým v prevyšujúcej časti odvolanie žiadateľa zamietol. Žiadateľ namietal, že znalec z odboru Účtovníctvo, daňovníctvo a kontroling nemôže správne a dostačujúco zodpovedať otázku týkajúcu sa reálnej spotreby energií a iných plnení ani otázku, či poplatky zodpovedajú skutočne dodávaným množstvám tepla studenej a teplej vody a ďalších komodít. Žiadateľ v odvolaní tiež uviedol, že takéto zistenie je spôsobilý vykonať jedine znalec z odboru stavebníctvo a energetika. Odvolací súd vo vzťahu k týmto odvolacím námietkam argumentoval, že odvolanie proti uzneseniu o ustanovení znalca, ktoré predstavuje rozhodnutie o vedení konania nie je prípustné, preto odvolanie žiadateľa v tejto časti zamietol.

33. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.07.2011 sp.zn. 2Cdo/181/2010 vyplýva, že ... „z účelu dovolania ale vyplýva, že nie každému účastníkovi prislúcha právo podať dovolanie. Toto právo nie je dané tomu účastníkovi, v neprospech ktorého rozhodnutie odvolacieho súdu nevyznelo, a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý na svojich právach, teda tomu účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech. Úspech v konaní treba pritom chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku. Procesný úspech v plnom rozsahu na strane žalobcu znamená stav, pri ktorom súd v plnom rozsahu vyhovie jeho žalobe a vydá rozhodnutie v súlade s navrhovaným výrokom. Plný úspech na strane žalovaného je stav, pri ktorom súd žalobu v celom rozsahu zamietne.“

34. Tak ako žalovaný, aj správny súd je toho názoru, že uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/88/2016-211 zo dňa 29.09.2016 nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej alebo uznesením, ktorým sa konanie končí. V zmysle § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Je zrejmé, že žiadateľ (žalobca) má stále právo navrhnúť vykonanie znaleckého dokazovania, resp. iného dôkazu ako prostriedkov procesnej obrany, a to až do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. V zmysle § 420 CSP nie je dovolanie voči rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/88/2016-211 zo dňa 29.09.2016 prípustné, a preto nie je účelné a hospodárne ani poskytnúť právnu pomoc žiadateľovi vo veci, s ktorou sa na žalovaného obrátil. Žalovaný správne konštatoval, že na základe vyššie uvedených skutočností nebola vylúčená zrejmé bezúspešnosť sporu, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

35. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku sp.zn. 5Sžo/55/2013 zo dňa 31.10.2013, z ktorého vyplýva: ... „Pojem zrejmej bezúspešnosti v spore bol v našom právnom poriadku pôvodne obsiahnutý len v § 138 ods. 1 O.s.p. v súvislosti s posudzovaním žiadosti účastníka konania o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov keď O.s.p. pre priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov vylučuje zrejmé bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Občiansky súdny poriadok však konkrétne neupravuje, čo je potrebné pod týmto pojmom rozumieť. Zákon o bezplatnej právnej pomoci demonštratívne uvádza, načo je potrebné prihliadať pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu, keďže jednou z podmienok pre priznanie toho nároku je, že nejde o zrejmú bezúspešnosť sporu. Pri aplikácii § 138 O.s.p. všeobecné súdy judikovali, že o zrejmú bezúspešnosť sa jedná najmä vtedy, ak už zo skutkových tvrdení žiadateľa je nepochybné, že mu vo veci nemôže byť vyhovené. Najvyšší súd SR považuje za potrebné dodať, že pre nenaplnenie požiadavky § 6 ods. 1 písm. b/ zákona o bezplatnej právnej pomoci nestačí, že zrejmú bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola tak jednoznačná, že je zrejmá už na základe zbežného posúdenia vecí“.

36. Pozitívny záväzok štátu umožniť prístup k spravodlivosti osobám materiálne znevýhodneným realizuje i prostredníctvom zákona č. 327/2005 Z.z. keď z ustanovenia § 1 tohto zákona vyplýva, že jeho účelom je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere znáša náklady na poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. Preto je celkom na mieste, aby v právnej norme stanovil podmienky, za ktorých bude táto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť. Snaha vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy i v prípadoch, v ktorých by nešlo o spravodlivé uplatnenie alebo bránenie práva je jedným z podmienok poskytnutia právnej pomoci skutočnosť, že nejde o zrejmú bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z.). Samozrejme nie je úlohou správneho orgánu prejedikovať výsledok konania vo veciach podľa § 3 zákona č. 327/2005 Z.z. z vecnej stránky. Za plne opodstatnené však treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u žiadateľa o zneužitie práva (šikana) alebo napríklad či už zo skutkových tvrdení žiadateľa (bez potreby vykonávať dokazovanie) nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť napríklad z dôvodu zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať i situáciu, ak žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napríklad z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov.

37. Pokiaľ ide o negatívnu podmienku „zrejmä bezúspešnosť sporu“ v zmysle § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. je tento pojem demonštratívne vymedzený slovom „najmä“ a naznačuje taký skutkový stav veci, u ktorého centrum pri dodržaní odbornej starostlivosti pri prvotnej analýze veci postupom due diligence neodporúča vstúpiť do sporu a hradiť náklady právnej pomoci. Na túto oblasť sa vzťahuje aj správna úvaha centra.

38. Správny súd dáva do pozornosti, že žalobca v žalobe, v doplnenej žalobe aj na samotnom pojednávaní pred správnym súdom sa dožadoval odbornej pomoci advokáta v konaní 15C/120/2014. Žalovaný v preskúvanom rozhodnutí argumentoval, žalobca má stále právo navrhnúť vykonanie znaleckého dokazovania, resp. iného dôkazu až do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí v konaní pred prvostupňovým súdom. Podľa názoru správneho súdu je logické, aby žalobca požiadal žalovaného o priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci vo veci sp.zn. 15C/120/2014 vedenej na Okresnom súde Prešov.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

40. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 168 SSP. Žalobca nebol v konaní úspešný a nebol naplnený ani dôvod uvedený v § 168 SSP, podľa ktorého žalovanému možno priznať podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania, iba ak to možno spravodlivo požadovať.

41. Senát správneho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, a to v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 1) v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podaných podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie II. stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).